

***Popillia japonica* Newman**
Japānas vabole
Insecta : Coleoptera : Scarabaeidae

Saimniekaugi

Konstatēta uz vismaz 295 augu sugām. EPPO reģionā nozīmīgākie saimniekaugi ir zemenes (*Fragaria*), ābeles (*Malus*), plūmes (*Prunus*), rozes (*Rosa*), vīnkoki (*Vitis*), kukurūza (*Zea*).

Geogrāfiskā izplatība

Āzija: Indijas dienvidrietumi, Japāna, Krievijas tālie austrumi.

Eiropa: Itālija, Portugāle (Azoru salas), Šveice.

Ziemeļamerika: ASV, Kanāda.

Simptomi

Vaboles skeletē lapas, izēdot mīkstos audus starp dzīslām. Ziedlapās un lapās ar smalku dzīslojumu izgrauž nevienādus caurumus. Bojā arī augļus. Kāpuri bojā saknes. Redzamus bojājumus visbiežāk nodara dekoratīviem zālājiem. Atsevišķi zālāja laukumi dzeltē un novīst.

Bioloģija un morfoloģija

Kāpuri barojas ar saimniekauga saknēm apmēram 5 cm zem zemes. Zieme, ielienot dziļāk zemē. Pavasarī atsāk baroties

un vēlāk iekūņojas turpat augsnē. Pieaugušas vaboles parādās vasaras sākumā. Vidēji vaboles dzīvo līdz 45

dienām. Šajā laikā tās izdēj vidēli 40 – 60 olu. Vēsākā klimatā attīstības ciklam var būt nepieciešami 2 gadi.

Kāpuri ir C-veida, līdz 30 mm gari, gaiši dzeltenī ar brūnu galvu. Pieaugušas vaboles ir smaragdzaļas ar brūniem segspārniem. Līdzīgas dārza vabolei (*Phyllopertha horticola*). *Popillia japonica* var atšķirt pēc baltiem matiņiem pušķīšiem uz vēdera sāniem un pakaļgala.

Izplatīšanās veidi

Pārlidojumi nelielos attālumos.

Lielos attālumos ar saimniekaugiem un iepakojamo materiālu. Kāpurus iespējams izplatīt ar augsni.

Paraugu ņemšana un pārbaudes laiks

Japānas vaboli iespējams konstatēt, ievācot kaitēkļus visās tā attīstības stadijās no bojātiem saimniekaugiem. Paraugus ievāc saimniekaugu veģetācijas periodā.

Popillia japonica uz vīnkoka lapas (Foto: Research Laboratory, USDA,
<https://gd.eppo.int/taxon/POPIJA/photos>)

Popillia japonica kāpuri (Foto: M. Buonopane (Plant
Protection Service, Lombardia),

Popillia japonica imago (Foto B. Marlin,
http://www.cirrusimage.com/beetles_japanese.htm)